

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Glasovanje o dispozicij-skem zakladu.

»Edinosti«, ki je koj prvi dan po glasovanju o dispozicijskem zakladu proglašila postopanje naprednih poslancev za naroden škandal, si obeta o tej stvari »animirano razpravo« in obljublja, da hoče tudi ona govoriti, »govoriti naravnost, brez ozira, po svojem prepričanju«. Pričakujemo to »govorjenje« jako ravnodušno in kolikor bo od nas odvisno, bomo že poskrbeli, da bo razprava »animirana«. To bomo toliko laglje storili, ker se somišljeniki napredne stranke popolnoma strinjajo s poslanci in priznavajo, da so poslanci pametno postopali. »Edinost« in njeni veliki »politiki« sicer ne razumejo tega, ali ko bi se ljudje brigali za to, kar razumejo modrijani okrog tržaškega lista, ne bi daleč prišli. Napredni volilci pa vedo, da napredni poslanci niso mogli drugače postopati, če niso hoteli vode napeljati na klerikalni mlin. Po volitvah so napredni poslanci bili pripravljeni vstopiti v skupen klub, da s tem omogočijo solidarno postopanje vseh jugoslovanskih poslancev. Toda klerikalci tega niso sprejeli, ampak izdali so parolo, da se morajo napredni poslanci izolirati, da se mora napredne poslance spraviti ob vsak vpliv. Tej nameri je priskočil na pomoč tudi hrvatsko-slovenski klub s tem, da je izrinil iz kluba napredne poslance. Tedaj je zaorila radost v vsem klerikalnem taboru, od Maribora do Dubrovnika, od Gorice in Trsta pa do Sarajeva in v vseh mogočih modulacijah se je upilo, po slovensko in po hrvaško, da so napredni poslanci izolirani, in da bodo tako brezvplivni, da niti najmanjše stvarice ne bodo mogli doseči. In posebnost se je tako upilo v Ljubljani in dan na dan je bilo čitati v »Slovencu«, da napredni poslanci ne bodo niti mrvice mogli izposlovati, Ljubljana pa, ki bi brez izdatnih olajšav glede potresnega posojila brezpogojno prišla v najnevarnejšo

gospodarsko krizo, da se že celo nima ničesar nadeti.

Napredni poslanci so bili vsled tega primorani misliti, kako bodo plemeniti naklep raznih slovenskih in hrvatskih sokolov paralizirali, kako bodo vzlic izoliranju in bojkotiranju od strani drugih jugoslovanskih poslancev prišli do kake veljave v parlamentu in do vpliva, tako da ne bodo hodili samo praznih rok z Dunaja. In to se jim je posrečilo. Praznih rok hodijo z Dunaja samo klerikalci.

Napredni volilci niso poslali svojih poslancev na Dunaj, da bi ti samo stopinje pobirali za slovenskimi in hrvatskimi klerikalci, sicer pa se pustili od teh gospodov izolirati in bojkotirati, tako da bi ničesar ne mogli doseči. Klerikalcem bi to seveda ugajalo, če bi napredni poslanci hodili zanje po kostanj v žrjavico, volilcem pa taka politika ne bi ugajala.

Zdi se nam, da je stvar že tako pojasnjena, da je vsaka daljša beseda odveč. Seveda, če želi »Edinost« animirane razprave, nimamo nič proti temu. Samo nekoliko previdnejša naj bo v svojih izrazih. Kaj je škandal? Napredni poslanci so sklenili glasovati za prehod v specijalno debato in za dispozicijski fond, dr. Ferjančič se je vpisal med pro-govornike — postopali so torej dosledno v smislu svojega, po resnem predvaru storjenega sklepa. Pri »Edinostinih« prijateljih pa je vladala vseskož konfuzija in niso dvakrat jednako glasovali. Taka konfuznost, da kaka stranka glasuje danes tako, jutri pa drugače, danes proti vladi, jutri pa za vlado, zasluzi vse prej tisto imenovanje, s katerim je »Edinost« krstila postopanje naprednih poslancev, ki pa je padlo nazaj na njene prijatelje.

Pri ti priliki naj še omenimo, da gotovi nemški listi predstavljajo glasovanje naprednih poslancev kot posledico tega, da je bil dr. Ferjančič imenovan višjesodnim svetnikom. Zavračujeto kot nizko obrekovanje, konstatujemo, da dr. Ferjančič ni avanziral niti za jeden dan prej, kakor je moral avanzi-

rati po svoji kvalifikaciji. Ali naj bo uradnik zato, ker mu volilci poverijo mandat, obsojen, da mora kot uradnik zadržati, dokler je poslanec? Če bi bil hotel dr. Ferjančič izkoristiti svoje javno stališče v osebne namene, bi bil to lahko že davno in izdatnejše storil.

V Ljubljani, 4. marca. Državni zbor.

Pred večerajšjo sejo, katere pričetek se je zaradi nesklepčnosti zelo zavlekel, je predložil finančni minister zakonski načrt glede oprostitbe pristojbin od posojila 285 milijonov K, ki ga namerava najeti dunajsko mesto. — Poslanec Parathoner predlaga, da se dovoli mestu Bolcanu iz državnih sredstev podpora 1 milijon K. — Wolf in tovariši interpelirajo zaradi zadnjih nezgod na dunajski električni železnici. — Nato preide zbornica k dnevnemu redu. Prvi govornik, Malorus dr. Kos toži gališko upravo, ki je v rokah šlahte in nje prijaznih političnih uradnikov. Brezobzirno je razkrival gnilobo v teh krogih. — Dr. Lupul je govoril v podobnem smislu, zahteval pomnožitev političnih uradov ter preosnovo v uradniškem osebju. Predmarčni duh naj bi se že vendar enkrat izgnal iz naših političnih uradov. Potem je razpravljaj govornik specialne želje Malorusov. — Posl. dr. Verzeznassi razpravlja o zdravstvenih razmerah na Primorskem ter izreče željo, da bi že vendar enkrat vlada kaj storila proti malariji in pelagiji, kateri boleznii razsajata tako hudo v teh pokrajinah. — Poslanec Plass se poteguje za odpravo nadlegovanja po ciganih in ogrskih krošnjarih ob meji. — Posl. Kvekić prikazuje politične odnose v Dalmaciji, posebno glede Srbov. Pet političnih strank razjeda vsako gospodarsko in kulturno napredovanje. — Obravnava se na to pretrga ter se nadaljuje danes.

30letnica ženskih drž. uradnic.

Dunajske poštne in brzojavne ter telefonske uradnice so praznovala te dni

jubilej 30letnega službovanja ženstva pri državnih uradih. Minister trgovine Banghans je l. 1872 nastavljal pri dunajskem brzojavnem uradu 40 dam, ki so bile za borno plačo 20 gld. dolžne delati neprestano 12 ur. Bil je to spočetka le poskus, ki pa se je — vsaj za državo — tako obnesel, da je danes že nad 3000 ženskih državnih uradnic ter da so brzojavni in telefonski uradi danes skoraj zgolj v ženskih rokah. Danes so nastavljene dame že po vsej državi pri državnih uradih ter se odlikujejo z vestnostjo, točnostjo ter zanesljivostjo vzlic svoji prepričli plači. Jubilej dunajskih poštних uradnic je praznik socialnega napredovanja v Avstriji, zato se ga spominjamo.

Srbija.

Potovanje avstrijskega prestolonaslednika v Peterburg je zbudilo v srbskih političnih krogih nekako ljubosumnost. Rusija je vedno zamerjala Srbiji vsako zbliževanje z Avstrijo, a sama kuje pa dogovore z isto Avstrijo najbrže za — srbsko kožo. — Ostro so vsled tega pisali srbski listi o prestolonaslednikovem potovanju. »Dvadeseti Vek« piše v članku »Mutni oblaci«: »Nad srbsko bodočnostjo se vrtijo težki, temni, ledeni oblaki. Rusija je že davno opustila, da z nami Srbi bratski postopa, temuč nas ima le za drobiž pri poravnavi svojih političnih računov. Njej je sedaj največ na tem, da se sporazume z Avstro-Ogrsko, a to na naš račun na prikrajševanje in škodo naših interesov.« V Srbiji, kakor i na celem Balkanu so začeli slutiti, da se v raznovrstnih dogovorih in pogodbah o Balkanu vendar le gre za njih kožo.

Vojna v Južni Afriki.

Zadnje čase so imeli Angleži večjo srečo. Dasi je Donop izgubil 587 častnikov in mož, so Buri izgubili 800 mož z velikanskim številom živine. Operacije, ki so donesle Angležem tolik uspeh, so se vršile med Vredejem in Haarsmithom. Buri so hoteli iti preko Vaala, a Angleži so jih ob reki Wilge prijeli ter premagali. Vendar je v poročilih o tem najno-

LISTEK.

Rossini.

(K premijeri velike romantične opere »Viljem Tell«. — Spisal Jos. C. Oblak.)

(Konec.)

Manj srečno delo Rossinijevo je bila naslednja opera »Otello« po Shakespearju, v kateri niti v muziki niti v libretu ne najdemo sledu Shakespearjevega duha.

Pozneje je napisal opero »La gazza ledra« (»tatinska sraka«), ki je veljala nekaj časa kot njegovo najboljšo delo. Še eno opero je napisal v onem času, s katero je dosegel velikanski uspeh, »Mozes v Egiptu«, opera seria, pravše oratorij. Skomponiral jo je z isto vehemenco in hitrostjo kakor poprej znano. Kmalu pa je obledela in ugasnila slava »Srake«, kakor tudi »Mozesa«, in sicer ravno tako hitro, kakor se je povselp Rossini z istima do velikanskega triumfa v celi Italiji. Tako izpremenljivo je pač italijansko občinstvo v svojem umetniškem okusu. Bila je doba okoli 1820. leta, da je bila vsa italijanska javnost preplavljena, nekateri bi rekli »okužena« od Rossinijeve godbe, da, škofje so celo morali izdajati prepovedi, da se

ne smejo peti posvetne Rossinijeve operne arije v — cerkvah, a vse ni nič pomagalo; zato so bile cerkve tedaj baje tudi vedno — prenapolnjene.

Umevno je, da Rossini pri nemški kritiki ni našel tistega navdušenja in tiste prisrčne slave, kakor pri svojem ljudstvu, zlasti pa ne pri nemških skladateljih, katere je Rossini sam visoko čislal, zlasti Mozarta in druge ter jim tudi skazal ob priliki čast s svojimi poseti. Zato ni čuda, da so se nemški mojstri včasih satirično izražali o laških rouladah Rossinijevih. Objektivno drugorodni umetniki so pa radi priznali tudi vrline Rossinijevih laških oper, »Tell« pa je imponiral celemu nabobraženemu svetu. Motili pa bi se, če bi mislili, da je Rossinija morda tudi nemško širše občinstvo obsojalo. Nasprotno, ko je došel radi revolucije, ki je nastala v Neaplju, z ravnateljem Barbajo na Dunaj, kjer je najel za gostovanje laške opere »Kärntner-Theater«, slavila je laška opera in posebej še Rossini prave triumfe. Zanimiv je tedaj obisk Rossinijev pri skritem čudaku in jednom največjih glasbenih genijev, globokoumnem Beethovnu, katerega je občudoval. Beethoven se je izrazil o Rossiniju, da je veletalentiran mojster melodije, in da je njegova glasba povsem

primerna frivolnemu duhu časa. Tej dobi je bila božanstvena, globoka godba mojstra Beethovna preressna, preglobokomiselna.

Ko se je vrnil Rossini z Dunaja, kjer je bil junak dneva, v svojo domovino, izpremenila se je navdušenost zanj skoro v hladnost. Ne le, da je njegova nova opera, melodrama tragico »Semiramis« dosegla le takozvani »Achtungserfolg«, pogorel je s svojim prenašenjem »Maometto secondo«.

Z lahkim srcem se je torej Rossini odzval pozivu v London. Na potu tja se je ustavil v Parizu, kjer se je ob predstavah svojih najboljših oper slavil uprav fanatično. Leta 1823. je došel v London, kjer je užival kraljevske časti ter si napravil velikansko premoženje. — Že čez eno leto je bil imenovan po posredovanju francoskega poslanika ravnateljem italijanske opere v Parizu. To mesto je bilo prava sinekura za lahkoživega in komodnega moža kakor je bil Rossini. Po daljši umetniški pavzi skomponiral je v Parizu tudi več novih oper, nekatere starejše pa francoskemu ukusu prilagodil.

Pariz je vplival na laškega mojstra slično kot nekdanja Cherubinija in Spontinija. Z eno besedo, njegova opera je jela postajati muzikalna drama. Zaklju-

ček tega duševnega, umetniškega preporeda je bil — »Viljem Tell«, višek Rossinijeve umetnosti, ki ga je povzdignil v vrsto nesmrtnih...

»Tell« se je prvič predstavljal leta 1829. in je ostal do danes na repertoarju vseh večjih gledališč. Novo smer, katero je zavzel italijanski maestro v Parizu, je povzdignil v »Tellu« do najvišje stopnje. Skoraj vseh slabostij se je otresel tu Rossini ter okrasil svoje mojstrsko in obenem zadnje delo z vsemi tistimi sijajnimi lastnostmi, ki so bistvo velike francoske opere. Ta krona Rossinijeve umetnosti pomeni obenem njen konec. Rossini ni potem do svoje smrti, to je 40 let ničesar več producirail. Verjetno je, da je bil sit slave, prebogati in prepričan, da je storil dovolj za svojo — neumrljivost. Da so tudi drugi vzroki mogoči, je umevno, če pomislimo da je bil Rossini pravi moderni Lucullus, povsem udan epikurejskim načelom in se je sam izrazil nekoč, da je slava iluzija in delo breme, ki veseli samo mladino. 76 let star je umrl na svojem posestvu v Passyju pri Parizu leta 1868.

V »Tellu« doné in odmevajo moški glasovi svobode. »Tellu« se pozna doba političnega poleta, kakor se pozna drugim delom Rossinija doba materialnega duha.

vejšem uspehu Angležev mnogo različnosti in neskladnosti, zato je še vedno možno, da poraz Burov ni bil tolik, kakor se zdi. Sicer poroča Kitchener, da je bilo ujetih 759 neranjenih Burov, ubitih 50 in ranjenih 10, ne pove pa, ali so bili ujetniki sami bojovníki, ali pa ni bila večina brez orožja. Mogoče je, da je bilo vmes tudi več družin z ženskami in otroci. Vsekakor pa je ta udarec za Bure najhujši, odkar je kapituliral Cronje. Uspeh Angležev je tako znaten, da se je upal Kitchener sporočiti še veliki svoj poraz pri Klerksdorp, kjer je padlo okoli 120 Angležev, ujetih pa je bilo okoli 400. Angleži imajo seveda dovolj moštva, da svoje izgube takoj nadomestijo, dočim je Burom vsak moč potreben in nenadomestilen. Angleži se nadejajo, da bodo posledice burskega zadnjega poraza kmalu očite.

Najnovejše politične vesti.

Državni zbor bo reševal po Veliki noči med drugimi stvarmi o termiski trgovini, o pogodbi z donavsko parobrodno družbo in o davku na vozne listke. — Italijansko pravno akademijo ponuja baje vlada tirolskim Italijanom v Tridentu, ako opuste obstrukcijo v dež. zboru. — Novi budgetni provizorij se predloži avstrijskemu parlamentu za dobo dveh mesecev. — Novo liberalno ministrstvo se baje sestavlja za Španijo. — Predsednik v Braziliji je postal Rodrigues Alves, podpredsednik pa dr. Silviano Brandao. — Odstop ogrskega trgovinskega ministra. Minister Hegedüs je podal demisijo. Naslednik mu bo baje Ferd. Horansky, bivši vodja narodne stranke. — Praga za dobrodelne namene. Mestni zastop praški je postavil v letošnji proračun 102.000 K za dobrodelne namene. — Pri volitvah v bolgarsko sobranje je izvoljenih 97 vladnih privržencev, 30 članov narodne stranke, 8 Stambulistov, 10 Karavelovjanov, 7 demokratov, 10 agrarcev, 9 liberalcev (Radoslavcev) in 8 socialistov. — Društvo inženjerjev in arhitektov na Dunaju snuje umetniški urad za negovanje izobrazovalnih umetnosti. — Obrtne zbornice hoče ustanoviti Rusija po avstrijskem zgledu. — Sicilijo in Sardinijo obiščeta v juniju italijanski kralj in kraljica. — Van der Putte, bivši nizozemski kolonijski minister je umrl.

Dopisi.

Iz Trebelnega. O klerikalcih se vedno sliši, da so blagi in usmiljeni. Oj, pa še kako! Tudi pri nas so ti poštenjaki blagi in usmiljeni in imajo najboljše namene. To so pokazali sedaj. Pri nas so dobili nekateri po toči najbolj poškodovani posestniki in ubogi nekoliko državne podpore. Ko so klerikalci te zavohali, so se vzdignili kakor divjaki in planili v župnišče, da jim župnik naredi pritožbo. Župnik jim je res pritožbo skrpal. V tej pritožbi so navedene same laži. Toda laž

Bili se to dnevi, katerim je sledila leta 1830. julijska revolucija. Že iz libreta samega veje duh svobode, klic po neodvisnosti, in čisti sveži švicarski zduh.

Švicarski rodovi, pohlapčeni od Nemčije, zberó se na Rütliju ter postavijo na čelo upora Viljema Tella. Med zarotniki je tudi Arnold Melchthal, ki je iz ljubezni do Matilde Habsburške zatajil prej svojo domovino, a vsled nasilstva cesarskega namestnika Gesslerja, ki je njegovega očeta pogubil, zdaj hrepeni po maščevanju. — Na dan slavlja združenja Švice z Nemčijo postavi Gessler klobuk, pred katerim se naj vsak Švicar pokloni v znak podjarmljenja. Tell tega ne stori; zato mora z glave svojega sina Gemmyja razstreliti jabolko. Še druge muke si izmisli Gessler. Tedaj pa zaori mogočno klic po svobodi v vsej Švici, upor se dvigne, boj se začne, gradovi padajo, Tell ubije sam nasilnega Gesslerja; — Švica je prosta. Matilda Habsburška prosi, da se sprejme v zvezo prostih državljanov in se poroči z Arnoldom.

K temu tekstu napisal je Rossini po resnem delu — nesmrtno godbo, povsem primerno glasovom o svobodi, ki odmevajo glasno in jasno iz povesti velikega domoljuba Viljema Tella.

ima kratke noge in z lažmi se malo doseže. Kakšni pa so tisti klerikalni poštenjaki, ki so se po tisti lažnji pritožbi pritožili? Nekoliko je takih, katerim ni toča naredila prav nobene škode in jim torej tudi cenilna komisija ni mogla ničesar priznati. Drugi pa so bogataši, ki imajo razposojene stotake na obresti, polne hleve živine in polne žitnice žita. Ti so hrulili kakor obnoreli in so hoteli siromakom kar iz rok iztrgati podeljene jim podpore. Hrup je bil velik, a tudi obilo kletvin. Vse je vodila črna suknja. Kaj taka požrešnost in nevoščljivost ni vnebovpiljoč greh? In kako čudno je župnikovo postopanje! Ali je to pošteno, delati lažnjive pritožbe, ali je to poklic duhovnika, da provzroča prepire, sovraštvo in kletve, ali je krščansko, podpirati bogataše proti siromakom in še v krivičen namen? Pač bolje bi bilo, ko bi se župnik držal svojih dolžnostij in raje pridige dobro študiral. Tudi bi nič ne škodovalo, če bi kaplana malo poučil, da bi se mu stare babe ne smejale več. Če želi župnik, da mu še katero povemo, naj se le oglasi.

Iz Postojne. V našem trgu sta — kakor skoraj povsod, dve stranki, ki pa živite med seboj v miru ter se le ob času volitev javite kot stranski. Temu se je zahvaliti, da nimamo v trgu političnih preprirov, temu se je zahvaliti, da ne peremo po časnikih umazanega perila, če tudi bi se dalo marsikaj povedati, kar bi bilo vredno, da se obelodani; a to se ne zgodi, ker želimo miru. Ta mir pa menda nekaterim ni po volji, sicer si ne moremo tolmačiti dopisa, katerega je priobčil »Slovenec« dne 22. m. m. govoreč o nekem anonimnem pismu, ki je izšel iz klerikalne stranke in je naslovljen na tukajšnje liberalce. Radi ljubega miru in pa, ker se nam je vsa stvar presmešna in otročje neumna zdela, smo o celem aferi hoteli molčati ter prikriti neumnosti posameznika, ki pa končno lete na celo stranko. — Ne tako klerikalci. — Mesto molčati, napravilo se je iz pisma orodje, s kojim se bije in smeši tukajšnje trgovce, krčmarje in končno nekega učitelja. Ni naš namen braniti trgovce in krčmarje; to bodo sami storili. Pač pa moramo odločno protestovati proti lažim in podtikanjem, ki so nakopičeni v omenjenem dopisu napram učitelju. Prej pa nego se bavimo s to zadevo, nam dovolite, da objavimo ono anonimno pismo, ki je celo afero zakrivilo. Evo vam ga!

»Gospod Alojz Burger. Hotel pri »Ogerski kroni« v Postojni.

Slavno zbirališče liberalcev!

Prosim oprostite, ker Vam pišemo resnico. V Vašo kavarno hodijo somišljeniki zato, da se posvetvajo, kako bi bolj kmeta in reveža sleparili. Pa še pravijo: »Mi hočemo kmetu dobro«, a zdaj pri razprodaji vina se vidi, kako dobro privošči kmetu in revežu. Dosti družin je, ki ne vidijo vina celo leto; ako je kdo bolan, pravi g. zdravnik: »Vino naj pije«, žali bog, kako bo zmogel, da bo plačal Vašo vodo in geist po 44 ali 48 kr. liter. Do zdaj nismo vedli, kakšno ceno ima vino; zdaj vemo, zakaj se tako potezate, kakšne dobičke imate trgovci in krčmarji. Če ima par let prodajalno, si kupi grajšino, hčeram pa tisuče za dote. Krčmarji ravno tako; eden si kupi lepo hišo, drugi si postavi hotel, in od kod vse to, kakor iz sleparije. Kdor pošteno dela, ne bo obogatel. Toraj ni čuda, da se tako potezate, če hoče še kdo prodajati. Pa ni nič čudnega, da tako delate, vsaj cerkve ne vidite od znotraj nikdar; ne veste, kaj je prav in napak; če pa kateri gre v cerkev, ne gre po drugo, kakor da se bo ložej kaj izmislil, kakšno laž in brž po svojih umazanih listih razglasil. Pred nedavnim časom ste si izmislili, da so g. kaplan rekli, da je »Edinost« pod smrtnim grehom prepovedana brati. Kako grda liberalna laž! Pa bi lahko še dosti takih slučajev napisali, pa se nam zdi škoda zlatega časa. S tem si pripravljajte pot za prihodnje volitve, ali ljudstvo je izpregledalo, mislimo, da boste zmrznili.

Prosim pokažite vsem, Vašim somišljenikom!

To famozno pismo je v dopisu omenjeni učitelj v konferenčni sobi v pričo več drugih pokazal g. katehetu ter temu pristavil: »Gospod katehet, berite to pismo! Kakšna bedarija. In končno pojde vse to na rovaš

Vaše cele stranke«. Ko je katehet pismo prebral, je vprašal, če se ve, kdo je isto pisal. Odgovorilo se mu je, da ne, pač pa se sodi, da je imel pismo v rokah inteligentnega človeka; da bi ga tak pisal, ni verjetno, ker govori zlog proti temu, a da ga je imel v rokah, oziroma da ga je popravi, za to govore zelo pravilno stavljenja ločila. — To je bilo vse razun smeja, katerega je pismo napravilo.

Sedaj pa beri dopis v »Slovenec«. — Dopisnik pravi, da je pismo napravilo silno razburjenost. — To je 1. laž. Pismo je napravilo le smeh in pa obilo — Bog vam odpusti — slabih dovtipov.

Dalje pravi dopisnik: pismo oddajo učitelju, češ, ta bo gotovo spoznal pisavo. To je 2. laž. Učitelj je pisma sam poprosil z namenom, da ga kot »kuriozum« pokaže g. katehetu.

Potem pravi dopisnik, da oni gospod učitelj prav pridno poizveduje, kdo bi bil pisal ono pismo. — To je 3. laž. Učitelj ni niti prsta ganil, niti besede izpregovoril v namen, da bi izvedel kdo je pismo pisal. — Zadnja trditev, da s tem poizvedovanjem vsaj posrednje trgovcem pritrjuje, ako nastavljajo visoke cene, je le posledica 3. laži in torej tudi neresnična.

Toliko resnici na ljubo in pa napadenemu v obrambo. Dopisniku pa še sledeče: Razgovor s katehetom se je vršil privatno in kolegijalno. Fini ljudje, ljudje takta privatnih prijateljskih razgovorov ne vlačijo po predalih časnikov. — Ali je dopisnik vedoma lagal, ali pa je bil slabo poučen, nam ni znano, pač pa nam je znano, da se poštenjaki — preje, nego drugega obdolže — prepričajo, je li to res, česar ga hočejo v javnem listu obdolžiti. — Končno pa še nekaj. Dopisnik je napravil veliko politično napako, da je omenjal anonimnega pisma; s tem nas je prisilil priobčiti pismo, ki bode napravilo gotovo najboljši utis, udarec, namenjen liberalnim trgovcem in krčmarjem, padel bo na klerikalno stranko, ki ima take somišljenike in pristaše, ki izza plota napadajo druge, a nimajo poguma se pokazati, ker vedo, da pametni ljudje ne pišejo anonimnih pisem. Kako stoji že v sv. pismu: Dobro drevo rodi dober sad itd.

Iz Kozjega. Mica Kovačeva je še v Kozjem in se še vedno drži blizu okrajnega zastopa. Vzel jo je namreč v službo Dolfek. Ta ima plačati svojemu bratu dedščino v ostanku 230 K. Brat, majhen posestnik, ki se mu ne godi predobro, bi bil zadovoljen, če bi mu Dolfek, ki ima mesečne plače kakih 160 K, plačal vsak mesec vsaj 10 K. A Dolfek je trdovraten in noče nič plačati. Tudi eksekucija je bila brez uspeha. Ponosno je Dolfek odpel suknjo in se pustil preiskati, — kajti imel ni ure, še celo uro je skril! O ti klerikalci! Kako se šopirijo in vržinke kadijo, če je pa treba plačati, pa figo pokažejo, češ: mi smo mi!

Izpred sodišča.

Predsedoval je včerajšnjim obravnavam porotnega sodišča deželnosodni podpredsednik Pajk. Kot javni obtožitelj je funkcioniral dr. pravdnik Trenz, za govorništvo pa sta prevzela dr. Furlan in dr. Triller.

Detomorilka Marija Čaks.

Marija Čaks je stala kot prva pred porotnim sodiščem. Rojena je bila 1. novembra 1. 1880. v Šmarju pri Jelšah, kamor je tudi pristojna. Mlada morilka, ki ima 1300 gl. dote, je precej simpatične zunanosti in med obravnavo joka neprenehoma, tako, da se njene odgovore komaj razume. Obtožnica pravi, da je Marija Čaks krog božiča m. l. v Ljubljani svojega nezakonskega otroka najprvo davila in mu končno prerezala vrat. Dne 30. decembra je našel hlapec F. Bizjan v jarku na Sirnikovem travniku ob Tržaški cesti mrtvega otroka. Poizvedbam mestnega detektiva Demšarja se je posrečilo, zasačiti storilko, ki je najprvo tajila, a se je potem kmalu udala.

Toženka ne taji ničesar. Prvi teden pred božičem je otroka zjutraj porodila. Takoj ga je prišla za vrat; a novorojenček je še živel. Radi tega je vzela nožič, ki je ležal slučajno na mizi, ter prerezala otroku vrat. Nekaj časa je imela mrlička v postelji; potem pa ga je nesla v klet, v katerem je ležal dva dni. Iz kleti šele ga je nesla neki dan na Sirnikov travnik. Skoraj neverjetno se zdi človeku, da je mlada morilka imela toliko moči, da je vse brez vsake pomoči sama dovršila, da je potem, ko je celo noč pričakovala porod, zjutraj brez vseh priprav — pila je cel čas le »taužentkroner« — redno po-

rodila, ter cel dan kakor po navadi opravljala svojo službo, z zavestjo v srcu, da ima v svoji sobi v postelji mrliča. Porotniki so stavljeni vprašanje soglasno potrdili, na kar je bila Marija Čaks obsojena na 4 leta težke ječe, poostrene s postom vsaki drugi mesec in s trdim ležiščem vsakega 20. decembra.

17 hudodelstev proti nramnosti. Včeraj se je vršila še druga porotna obravnava. Tožen je bil 1. 1869. rojeni oženjeni posestnik Franc Kleč iz Domžal radi 17 slučajev hudodelstva proti nramnosti. Obsojen je bil na sedem let

Beneficijat Knific iz Tomišlja, ki spada med stebre kaloliške vere, je bil danes pri ljubljanskem okrajnem sodišču zaradi častikraje obsojen na 48 ur zapora oziroma 20 K glóbe.

Dnevne vesti

V Ljubljani, 4. marca.

— Iz državnega zbora.

Kako nezdave razmere še vedno vladajo v državni zbornici, kaže okolnost, da ni moči normalnim potom izvršiti proračunske debate. Klubi so bili pozvani, da imenujejo svoje govornike za podrobno (specijalno) razpravo. Oglasilo se jih je toliko, da bi se budget rešil komaj tje do pasjih dni. Poskusilo se je potem z žrebanjem govornikov. K žrebanju pa niso prihajali samo tisti poslanci, ki so bili namenjeni govoriti, ampak celi klubi zato, da bi vsaj nekateri členi vlekli nizke številke in tako ali sami, ali oni, katerim bi mesta odstopili, prišli do besede. Pri tem so se godile nedopustnosti. Če je kdo na strani contra govornikov vlekel visoko številko, po kateri ni bilo upanja, da pride do besede, je pa šel na stran pro-govornikov, da vleče morda tam nižjo. Zgodilo se je tudi, da so nekateri vlekli po dve številki ter nižjo obdržali. Tako je šlo še manj. Naposled se je število govornikov kontingentiralo. Dopusti se 313 govornikov in to število se je razdelilo na klube po številu klubovih členov. Tako je odkazano jugoslovanskemu naprednemu klubu, ki ima 6 členov, 5 govornikov. Samo petkrat torej bo mogel nastopiti ta klub v celi specialni debati, to pa lahko stori, kjer hoče. Tako pride vsaj do besede tam, kjer je najbolj potrebno. Ta uredba je osobito za male klube boljša, kakor žrebanje, ker tako imajo zagotovljen vsaj nekoliko mest, dočim bi po žrebanju ne imeli dosti upanja priti do besede tudi ne tam, kjer je to najbolj potrebno.

— „Nečuvvena predrznost“. Z ozirom na to notico v 46. številki »Slovenskega Naroda« z dne 25. svečana 1902 se je zopet oglasil Matija Rant in nam piše:

Ni res, da sem dobil grajo od deželnega šolskega sveta zaradi svojega škandalozno-zanikernega izvrševanja učiteljskih dolžnosti, res je pa, da graje do danes, dne 27. svečana 1902 ves čas svojega učiteljevanja skoz celih 40 let nisem še prav nobene prejel. — Dobrova, dne 27. svečana 1902. — Matija Rant, nadučitelj na Dobrovi.

Ljuba duša krščanska! Če še niste dobili graje, jo pa še dobite, izrekel Vam jo je deželni šolski svet.

— Repertoir slovenskega gledališča.

Danes večer je benefična premijera opere »Viljem Tell«. G. kapelnik Tomáš, komur na korist se vrši predstava, je opero najskrbnejše naštudiral ter storil vse, da bo predstava kar najlepša. Naslovno vlogo poje g. Ulrich, Arnolda g. Olszewski, Matildo gđ. Ševčikova, Hedviko gđ. Romanova, dečka Gemija gđ. Nočmi, Gesslerja g. Vašiček. Sodelujejo pa tudi vsi ostali solisti. — Izjemoma vzlic benefici abonement velja. — Drama študira Fr. S. Finžgarjevo narodno igro s petjem »Divji lovec«.

— **Veselica v korist družbe sv. Cirila in Metoda,** katero pripravljata ženski podružnici srednjemestna in šentjakobska, se bo vršila dne 19. marca v »Narodnem domu«. »Sokol« je v svoji prijaznosti dal na razpolaganje svojo dvorano in je vsled tega omogočeno prrediti veselico v večjem slogu. Program še ni definitivno določen, vendar upamo, da bomo že v kratkem mogli opozoriti na nekatere važnejše točke.

— **Iz ljubljanskega gasilnega društva** se nam piše: Po inicijativni na-

čelnikstva prostovoljnega gasilnega društva ljubljanskega dovolilo je vodstvo tukajšnje c. kr. priv. predilnice članom tega društva ogled tovarne. Ker je natančno poznanje posameznih objektov in lega prostorov velike vrednosti za slučaj požara, zbralo se je v nedeljo, 2. t. m. lepo število gasilcev, kateri so si z g. načelnikom Strice-ljem pod osebnim vodstvom ravnatelja tovarne g. Meyerja ogledali predilnico. S posebnim zanimanjem sledili so pa razkazovanju gasilnega orodja in priprav za alarmiranje delavcev v slučaju nevarnosti. Priznati se mora, da je tovarna v tem oziru zares uzorno urejena, ter je večja katastrofa takorekoč izključena. Ob jed-nem pa izreka odbor g. ravnatelju Me-yerju za njegov trud in izvanredno pri-jaznost tem potom svojo najprisrčnejšo zahvalo. Odbor.

— **Idrijska železnica.** »Jedna-kopravnost« piše: Železniško ministrstvo podaljšalo je lani izdano predkoncesijo za napravo načrtov železnice Vrhnika-Idrija še za jedno leto. Pričakujemo, da se sedaj store gotovo vsi potrebni koraki, da se to za naše mesto tako važno vprašanje kar najhitreje ugodno reši. Posebno letos po-kazala se je ta potreba tako očitno, da je že najskečajni čas, da dobi Idrija želez-nico. Nevarnost je bila že jako velika, da ustavi rudnik delo, kajti jelo je primanj-kovati drv in le z največjim naporom se je delo še vzdrževalo. Cene drv so tako poskočile, da se je že izplačalo voziti premog v Idrijo, toda sedaj v tem času, ko so poti tako slabe, je postalo celo to nemogoče. Ako se vreme v kratkem ne obrne, se je bati, da rudnik ustavi delo, kar bi povzročilo gotovo velikansko škodo. Pa tudi, če bi bilo mogoče, premog dovažati po cesti, bi se železnica rentirala, kajti rudniško vodstvo bode moralo v pri-hodnje misliti na to, da je pomanjkanje drv čimdalje večje in da bode rudnik sam potreboval dva vagona premoga na dan. Ravno toliko premoga porabi se pa tudi za domačo rabo, tako da ni dvoma, da bi bila idrijska železnica pasivna. Katera proga bi bila za Idrijo ugodnejša, ali na Sv. Lucijo ali na Ljubljano, o tem se dan-es še ne da določno sklepati, ker še ni tozadevnih načrtov. Naše politično društvo obrnilo se je do g. državnega poslanca dr. Ferjančiča s prošnjo, naj tudi on to zadevo kolikor možno pospešuje. Upamo, da o tem vprašanju spregovorimo še pri priložnosti nekaj besed. V torek je inter-peloval v državnem zboru dr. Ferjančič zaradi te naše železnice. Hvala mu!

— **Za ribiče.** Dobroznani ribič kamnogoriški g. A. K. zasačil je dne 26. p. m. v svojem ribišču, edinem nahajališču modropikastih postrvic (Argutia capscula P.) nad poldrugi meter dolzega klina (Ludificator contrapunctatus Np.) Nad dve uri trudil se je ribič ž njim nizzdol ob sila utrudljivem, strmem in nevarnem po-brežju Lipnice. Pri izlivu pa se mu krepka žival prišedša iz plitvega v bolj globoko, mahoma utrga in srečno uide. Zanimiva množica poztirih argucij, katere je žrtva v očigled suhemu elementu izbruhala, je vsakomur na ogled.

— **Godba v cerkveni službi.** V Trstu imajo — kakor trdi »Edinost« — nekateri župniki navado, da pri procesijah najmejo kar po dve ali tri godbe, ki igrajo posvetne koračnice, kakor: »Mein Herz das ist ein Bienenhaus, die Mädchen sind darin die Bienen — Viva San Giusto — Mädel mit dem rothen Mieder« in druge znane in neznanе, kakor se na-vadno igrajo pri gostilniški koncertih. — Pri nas se pri procesijah še ne godi tako, pač pa smo že na Gorenjskem na lastna ušesa slišali v cerkvi orgljati silno trivi-jalni »Gassenhauer«: »Am Eck, am Fleck und mitten auf der Bank«, Radecky-koračnica pa se svira v različnih cerkvah.

— **Gora sv. Uršule na štajer-sko-koroški meji** se je prodala dne 1. t. m. na javni dražbi. Kupil jo je grof Thurn za 300.000 K. Gora je 1700 metrov visoka ter ima na vrhu slovečo romarsko cerkev. Tudi turisti jo zelo obiskujejo za-radi lepega razgleda. Bivši posestnik Ple-šivčnik je nekda krasne gozde močno iz-redčil.

— **Vojaški nabor.** Na današnji vojaški nabor je prišlo 181 mladeničev, od teh je bilo v vojske potrjenih 49 (7 v na-domestno rezervno).

— **Nezgoda.** Zasebnik Franc Izak, stanujoč v hotelu »Pri sloncu«, je danes ponoči, ko je šel iz Perlesove gostilne, na stopnicah izpodrsnil in padel in si zlomil levo roko. Prepeljali so ga v njegovo sta-novanje.

— **V Ljubljano padel** je včeraj popoldne na Poljanskem nasipu strojar Ivan Završan. V pijanosti se je zapotekel proti bregu Ljubljane in se zvrnil v vodo. Bil bi gotovo utonil, da ni tega videl vo-jak 27. pešpolka I. Gnidič, ki je tekkel k vodi in Završana rešil.

— **S črevljem v usta je sunil** črevljarski vajenec Pavel Primc 9letno Marijo Minkušev in jej prebil ustnice in izbil jeden zob.

— **Izgubljene reči.** Kuharica F. P. je izgubila na poti od Pogačarjevega trga po Mestnem trgu do Pod Tranče ban-kovec za 10 kron. — V Knaflovih ulicah je izgubil delavec Ivan Št. zlat prstan z modrim kamnom. — Na Bregu je izgu-bila šivilja L. Š. srebrno zapestnico.

— **Najnovejše novice.** Bismarckovih memoirov 3. zvezek je kupila »visoka oseba« v rokopisu za nenavadno visoko ceno. Spisi tedaj ne izidejo. — Steklenica ogljenčeve kisline se je razletela v rafineriji v Boguminu ter ubila tri uslužbenice. Tudi ravnatelj je ranjen. — Povodenj v Ameriki je napravila neizmerno škodo. Izpodkopala je cele proge železnic ter se je pripetilo vsled tega par nesreč. V Pittsburgu je stala voda v mestu do drugega nadstropja. Dvoboj se je vršil včeraj med ogrskima poslancema Tiszom in Rakovszkyem pod hudimi pogoji. Rakovszky je težko ranjen, vendar se protivnika še nista pomirila. — Pariški brezposelniki so priredili v nedeljo po inspiracijah anarhistov shode z demonstracijami. Demonstrantje so na-padli stražo ter ranili nad 40 policajev. — Odvetnik dr. Chmurski, o kate-rem smo poročali, da je izginil iz Kra-kova, je poneveril ogromne svote. Dosedaj se je dokazalo že 1 milijon K. — »Nowa Reforma«, ki izhaja v Krakovu, je ustav-ljena na dve leti. List je bil namreč tri-krat obsojen. — Na češko-saški meji so zaprli že nad 50 oseb, sumljivih anar-hizma.

— **Iz slovanskega sveta.** Kipar A. Rittich v Pragi je izgotovil sadreni odtisk obraza pokojnega potovalca Holuba. — Na Ruskem nameravajo 1904. leta ob stoletnici rojstva prvega ruskega glasbe-nega umetnika Mihajla Ivanoviča Glinke zgraditi spomenik njemu na čast, a do-neski so jako redki. Zato se nasvetuje, naj se igra v letošnjem novem letu (ob 60letnici premijere) »Življenje za carja« na vseh ruskih odrih in čisti dohodek naj se žrtvuje za zgradbo spomenika. — V Petrogradu so priredila cerkvena pevska društva velikanski koncert z nepopisnim vspehom. Pelo je nad 600 pevcev. Posebno izvrstno so proizvajali pesem: »Gospodi, pomiluj«. Bilo je pri koncertu najodlič-nejše občinstvo, brezmalna vsi ruski nad-škofi ter moskovski metropolit. To je bil velik praznik cerkv. pravoslavne petja. — Slovansko pevsko društvo na Dunaju, bo praznovalo 8. marca 40. letnico svo-jega obstanka. — Društvo »Nár. divadla« v Pragi je ravnokar sklenilo oživitvoriti dolgo negovano drugo češko gleda-lišče v Pragi. V odboru za to sedi zopet star češki rodoljub dr. Lad. Rieger. — Baron V. G. Tuzenhausen, sloviti ruski numizmatik, arheolog in orientalist, je umrl v Petrogradu v 74. letu svoje sta-rosti. — Petrograško vseučilišče šteje 3775 poslušalcev. — V Vilni je umrl v 68. letu arheološki pisatelj Ploščanský; v Galiciji so ga pregnali kot urednika »Slova«, na Ruskem je živel v miru.

— **Časopisi v Italiji** so pač dovolj ostro pisali o zadnjih tržaških dogodkih, kajti avstrijska cenzura je prepovedala prestop črez mejo sledečim italijanskim listom: »Il Secolo XIX.« iz Genove, »Il Mattino« iz Neapulja, »Gazetta del Popolo« iz Turina, »La Stampa« iz Turina, »La Perseveranza« iz Milana, »Corriere di Na-poli«, »La Nazione« iz Florence, »Avanti« iz Rima, »Corriere della Sera« iz Milana.

— **Kako poznajo na Pruskem avstrijske vojskovodje.** Naš poraz v vojni s Prusko leta 1866. so naši zgo-dovinarji opravičevali z vsemogočnimi

vzroki in nagibi. Sedaj po 36 letih šele se je obelodanil v Berlinu pravi vzrok. Nemško vojevanje je bilo tedaj proti avstrijskemu kakor dan proti noči. Ne le, da so poznali svoje vojskovodje takorekoč do mozga, tudi za vrline in slabosti avstrijskih vojskovodij so se zelo zanimali pri pruskem armadnem vodstvu. Njihov ge-neralni štab je imel v mali knjižici, ki se je ravnokar obelodanila, avstrijske gene-rale pri takozvani severni armadi nastopno popisane: Benedek ni nikak vojskovodja, ni strateg, potrebuje zelo močne podpore pri vodstvu armade; zelo srečen, zelo po-gumen, da, celo predrzen vojak; pri celi armadi, posebno pri moštvu nenavadno priljubljen. — Grof Clam-Gallas: Rajši obeduje kakor se vojuje; ima slabo na-vado, če gre k bitki, da izbere napačna pota, potrebuje vrlega pribočnika. — Ge-neralmajor vojvoda Virtemberški: slabotnega telesa, predrzno-pogumen vojak, se smatra za velikega bojovníka in ven-dar mu je veda neznana; se rad kaže; ima veliko občudovalcev, pa še več so-vražnikov. — Flml. grof Festetics: Nima najmanjšega pojma o vodstvu peš voja; dober konjeniški general; velike protekcije; na sedanjem svojem mestu je ničla. — Flml. Ramming: Vojaški genij; brezpo-gojno najboljši avstrijski general, kar tudi ve in s čimur si je nakopal brezštevne sovražnike. — Generalni major grof Huyn: Eden najpomembnejših avstrijskih jezuitov; premeten, zabit, hinavski, nevaren; vojaškega talenta nima, toda veliko konse-kvence in odločnosti. — Generalni major Koller: Znan po svoji strogosti in odloč-nosti; brez vojne skušnje, vse ga sovraži. — Princ Holstein: Princ po krvi, sicer nič. — Polkovnik Waldfeldt: Zelo priljubljen, fin, viteški; ima protekcijo, pa je tudi dober, zanesljiv general; veliko energije. — Generalni major knez Win-dischgrätz: Zelo nedolžen, brez vojaškega znanja ali drugih duševnih pred-nosti. — Polkovnik Grivičič: Mlad, pri-ljubljen; uživa mnogo zaupanja; dober brigadir. — Polkovnik Knebel: Služil vedno v generalnem štabu, mnogo vojni-h skušenj, dober vodja, skrben general (bo-lan na jetrih).

— **Tragedija poštno manipu-lantinje.** Na Dunaju se je usmrtila te dni 31letna manipulantinja Ivana L.; skočila je s tretjega nadstropja ter bila takoj mrtva. Ivana L. je živela precej brezskrbno, ker so jo podpirali tudi stariši, ki so v Šleziji ter so precej premožni. Manipu-lantinja je bila vedno jako tiha in mirna; v zadnjem času pa je včasih zvečer izosta-jala. Rekla je svoji gospodinjji, da hodi v gledališče. V resnici pa je imela z nekim moškim sestanke. To ljubavno razmerje je imelo tudi posledice. L. je zakrivala svoje stanje skoro 7 mesecev svoji go-spodinjji, potem pa se ji je zaupala. Prav v istem času pa so ji pisali stariši, naj bi prišla domov na počitnice, ker je dekle odgovorilo, da sedaj ne more priti, ju je hotela obiskati mati. Manipulantinja je skušala na vse možne načine zadržati mater, da bi ji zakrila tako svojo sramoto, ter je bila v nepopisnem strahu, da bi mati vendarle prišla. Pred nekaj dnevi je dobila dečka, kmalu nato je pa vstala, odprla okno in skočila na cesto. Tajnost, kdo je oče otroka, je nesla seboj v grob.

— **V zapor silil.** K deželnemu so-dišču v Brnu se je prišel neki Tomaž Dvořák prijaviti, da je zažgal svojemu očmu hišo v Serovicah. Seveda so ga za-prli. Kmalu pa se je izkazalo, da si je mož hudodelstvo le izmislil. Zakrivil pa je s tem drugo hudodelstvo, hudodelstvo-goljufije. Ker se je še nadalje izvedelo, da je ukradel snop slame, da si je na-pravil ležišče v nekem svinjaku, obtožen je bil tudi tatvine. Pred sodiščem je iz-povedal, da ni mogel nikjer dobiti dela, zato je bil primoran se sam sebe obdol-žiti požiga, da je prišel v zapor, kjer ima vsaj jesti. Njegova pristojna občina je po-trdila, da je mož živel res v veliki bedi, sicer pa da je hvalevrednega vedenja. So-dišče ga obsodi v 14 dnevni zapor s po-stom. Na sodnikovo vprašanje, ali je s kaznijo zadovoljen, odgovori: »Če bi me vsaj do žetve zaprli, potem bi že bilo do-biti dela«. Ko bo prišel mož iz zapora, bo primoran storiti kako hudodelstvo, da pride do hrane v zaporu. Ko pa bodo

statistiki sestavljali podatke o naraščanju hudodelstev, gotovo bodo naštevati vse druge vzroke, le bede ne.

— **Princ Henrik v Ameriki.** »Glas Naroda«, list slovenskih delavcev v Ameriki, piše o potovanju princa Henrika v Ameriko med drugim sledeče: Nemške ladije na naših trdnjavah niso pozdravili s streljanjem, kakor je to običaj ob pri-hodu kake vojne ladije. Čudno je, da na prvem jamboru »Hohenzollern« niso raz-obesili ameriške zastave, kakor to zahteva mednarodna vljudnost. — Oni nemški mornarji, kateri so smeli na kopno, so bili v New-Yorku pogoščeni zastonj, kajti nemškega drobiža ni hotel nihče vzeti. — V Chicagu sta imela v imenu mesta pozdraviti princa tudi dva Čeha: Viljem Koláček in I. Dvořák. Ta dva sta se zahva-lila za »podeljeno jima čast« in bodeta zajedno z ostalimi chicagskimi Čehi ugo-varjala proti postopanju tukajšnjih urad-nikov, kateri ravnajo s princem nerepub-likanski.

— **Bogato jezero.** V srednji Ame-riki je »Sveto jezero Kolumbije«, ki je na-stalo v žrelu ugaslega vulkana. V tem jezeru je mnogo zlata in biserov, zlasti smaragdov, ki so vredni bajne več milijonov. Španci so hoteli že pred 300 leti to jezero osušiti, a so imeli nepopolne aparate. Po nevihti naj-dejo Indijanci na obrežju vedno mnogo zlata in biserov. Sedaj je sklenjeno, da napravijo v goro predor, spuste vodo v drugo strugo, a velikanske goste mreže bodo zadržavale bisere, da jih ne bo vzela voda seboj.

— **Oraculum.** »Figaro« pripoveduje sledečo zanimivo dogodbo: V nekih flamskih topicalah je za Amerikance in Angleže razven igralnice tudi prezbiterijanska cerkev. Du-hovnik pové po pridigi številko psalma, ka-terega imajo skupno peti. Te dni je stal pred vratih neki vernik, a ko je začel številko psalma, jo je takoj krenil v igralnico, stavil na imenovano številko in — zadel. Prihodnjo nedeljo je bila cerkev nabito polna. Duhovnik je pohvalil gorečnost svojih ovčie, obljubil jim je za to nebeško plačilo ter slednjič dejal: Zdaj pa še zapojmo 27. psal. A komaj je izpregovoril, so se mu ovčice razpršile — vsi v igralnico. Kazen božja pa jih je takoj zadela, — številka 27. v igralnici ves dan ni prišla na vrsto.

— **Odvetnik in tat.** Nedavno je prišel neki mladenič, ki je bil obdolžen tatvine, k odvetniku v New Yorku in ga je naprosil, naj ga zagovarja. Odvetnik je za zagovor zahteval 40 dolarjev. Ker pa toženec ni imel potrebne svote, je ostavil pri odvetniku svojo zlato, 70 dolarjev vredno uro. Odvetnik je svojega klijenta tako izvrstno zagovarjal, da so ga opro-stili. Ko je bila obravnava končana, se je toženec odvetniku zahvalil ter dejal, da pride v dveh urah po svojo uro. Ker pa oproščenega tatu ni bilo, je odvetnik pre-iskal zlato uro in našel, da je — brez mehanizma, in se je zlato spremenilo v navadno medeno ploščevino. Odvetnik sedaj čaka, da pride njegov klijent zopet k sodišču.

Društva.

— **Slov. del. pevskega dru-štva »Zvon«** občni zbor, sklican na 2. marca, ni bil sklepčen. Sklicuje se torej na dan 9. marca ob polu 3. uri po-poludne, drug občni zbor, ki se bo vršil na Bregu v gostilni g. Kreka št. 18 po § 16. društvenih pravil in bo sklepčen ne glede na število navzočih členov.

Književnost.

— **»Zvonček«.** Štev. 3. ima to-le vsebino: Pesmi Andreja Rapeta. — Ve-černa pesem (Bogomila). — Mladi igralci (J. M.). — Iz mladih dni. Piše in riše Fr. Selski. — Ah, zvoniho... (Bogomila). — Ptica in lisica. (Rajko Levin). — Slovanske pravljice. Priobčuje Nik. Vrhov. 13. Bog daj srečo. (Slovaška). — Dragotin Jesenko-Doksov (S. sliko). Spisal Lad. Ogorek. — Naš dedek. + Dragotin Jesenko-Doksov. — Oblika in velikost naše zemlje. Spisal M. P. Kropar. — Pouk in zabava. — Ve-sela pevka. Uglasil Fr. Ks. Schneider. »Zvonček« prav toplo priporočamo!

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 4. marca. Poslanska zbornica se bavi danes s specialno debato o proračunu ministrstva notranjih del. Med drugimi je go-

